

INEVAN

GELIVM MARCI PA
RAPHRASIS, per
D.ERASMVM

Roterodamū

nunc re/

cens

& nata, & for

mulis ex/

cusa.

Cum privilegio.

2
REVERENDISSIMO IN CHRI
sto Patri ac Dño. D. Alfonso de Fonse
ca Archiepiscopo Toletano, ac Hi
spaniarū primati, Michael
Eguia Typogra
phus. S.

ECCE POST MAT
thæum ordine suo ve
nit Marc⁹ & sese offert
R. D. T. Illustrissime
antistes : qui reliquis
Euangelistis in texen
da Christi historia cō
tractior, adeo perspicue
ac fideliter ab Erasmo
est illustratus, vt hac Pa
raphrasī non modo re
rum series facta sit apertior & pueris quoq; obuia :
sed & crebris allegoriis & sensibus mysticis vsq; adeo
locupletata, vt prope iustum commentariū modum
absoluat. Accipiet igitur hoc munusculum eo vultu,
quo cætera nostra solet R. D. T. cui nihil offertur
paruum, quod ad res aut libros sacros pertineat. Va
leat foelix illustrissima D. T.

CHRITIANISS. GALLIARVM

Regi Francisco, eius nominis primo,
Erasinus Roterodamus. S. D.

QVO MINVS ad hūc vsq; diē tam
propenso tuæ maiestatis in me fauore
sum vsus, Franciscæ rex Christianissimè
me, neq; per me stetit, neq; per te: sed
quum alię causæ complures hactenus
obstitērūt, tum præcipue temporum horū tumultus
hanc mihi felicitatē inuiderunt. Semper enim expe-
ctabam, vt in tam diutinis bellorum tempestatibus
alicunde nobis affulgeret aliqua pacis serenitas. Nec
vnquā tamē arbitratus sum me vel p̄lo minus ob-
noxium esse tuæ benignitati, quā si iam accepissem,
quicquid ea detulit. Atq; etiānum bona spes est, bre-
ui futurum, vt hunc in te animum certioribus argu-
mentis declarare liceat. Interim dum remoratur op-
portunitas, visum est huius pollicitationis velut arra-
bonem ad te mittere, paraphrasin in Euangeliū Mat-
thæi. Ad hoc consiliū propensum ac velut vltro curren-
tem, incitabat & ipsa rei congruentia. Quum enim
Matthæum Carolo principi meo dedicassem: Ioānē,
quem ilico post Matthæum sum interpretatus, Fer-
dinando Caroli germano: Lucam, quem tertio loco
sum aggressus, Anglorum regi: videbatur Marcus t̄i

VITA SANCTI MARGI PER
DIVVM HIERONYMVVM.

21

MARCVS discipulus & interpres Pe-
tri, iuxta quod Petrum referentem
audierat, rogatus Romæ à fratribus,
breue scripsit Euangelium. Quod
cum Petrus audisset, probavit, & ec-
clesiæ legendum sua autoritate ædicit: sicut Clemens
in sexto ὑποτιτρωστων libro scribit. Et Papias Hie-
rosolymitanus Episcopus meminît huius Marci: &
Petrus in epistola prima, sub nomine Babylonis fi-
guraliter Romam significans: Salutât vos quæ in Ba-
bylone cum electa, & Marcus filius meus. Assum-
pto itaq; Euangelio quod ipse confecerat, perrexit
Aegyptum, & primus Alexandriae Christum annun-
cians, constituit ecclesiam, tantæ doctrinæ & vitæ con-
tinentia, vt omnes sectatores Christi ad exemplū sui
cogeret. Deniq; Philo disertissimus Iudæorū, videns
Alexandriæ primā ecclesiam adhuc Iudæizantē, quasi
in laudem gentis suæ librum super eorū conuersatio-
ne scripsit: & quomodo Lucas narrat, Hierosolymæ
credentes omnia habuisse cōmunia: sic ille quod Ale-
xandriæ sub Marco fieri doctore cernebat, memorię
tradidit. Mortuus est autem octauo Neronis anno, &
sepultus Alexandriae, succedente sibi Aniano.

B 3 Igit̃

IN EVAN
 GELIVM MARCI PARAPHRA
 SIS PER D. ERASMV
 ROTERODAMVM
 CAP. I.

Institu
 Euāge
 lū Iesu
 Christi

VNGTIS mortalibus in
 situm est, vt felicitatem expe
 rant. Hāc multi mūdāna qua
 dam sapientia præpollentes,
 alii proditis legibus, alii tradi
 tis præceptis recte viuēdi ha
 stenus polliciti sunt. Sed quo
 niam homines erant, non va
 luerunt præstare, quod pollicebantur. Nec enim noue
 rāt, quæ nam esset vera hominis felicitas, aut quibus
 in rebus sita. Proinde factum est, vt pro vera felicitate
 fallacem quandam felicitatis imaginem sint amplexi,
 & errorē suū in alios transfuderint, falsi simul & fallen
 tes. Attulerunt igitur & legum conditores & philoso
 phi, quoddam Euangelium suum, sed partim vanum
 & fallax, partim dilutum & inefficax. Certius autē ac
 solidius Euangelium proditum est à Mose & prophe
 tis, sed vni duntaxat genti, proq; temporis ratione si
 guris & vmbri inuolutum, præparans tantum ad co
 gnitiōē

quod omnibus in me fidentibus, pro morte mea offertur gratuita remissio peccatorum omnium: & huius gratiae signum acceperit, aqua tinctus, saluus erit. Qui vero non crediderit Evangelio, non est quod fidat observationi legis, aut philosophiae, condempnabitur. Haec via patet omnibus ad salutem, sed una. Ne vero vestra praedicationis fide careat, addeat & miraculorum vis, si modo adsit Evangelica fiducia, & res ipsa miraculum poscat. Praecipua vis Evangelicae gratiae in animis est, sed tamen ob incredulos & infirmos haec quae praesto erunt, ubi praestitum Evangelium regret miraculum. Qui in me posuerint fiduciam, efficiet daemones, non in suo nomine, sed in meo: linguis loquentes nouis, serpentes abigent: & si quid letale biberint, non nocebit illis. Aegrotis imponet manus, & bene habebunt. Haec quae in animis fiunt, maior praestat miraculum, sed occultum. Avaricia, libido, ambitio, odium, ira, luor, venena, morbi quoque letales sunt animo. Haec abigent in nomine meo, id quoque faciet perpetuo. Propter infirmos autem, & ad credendum difficiles, nonnunquam fiet & illa, ut homines crassi videant, in illis esse spiritum humanis viribus potentiorum. Haec alia quoque cum domino Iesu loquutus esset discipulis suis, recepit sese in caelum, atque illic dexter assidet deo patri. Discipuli vero post acceptum spiritum coelestem praedicauerunt, sicut erant iussi, non in iudaea tantum, verum etiam in omnibus regionibus: & successit res, licet aduersante mundo, videlicet domino Iesu pro spiritu suo vim suam exerente per apostolos: & quod illi verbis promittebant, miraculis ubique paratis confirmante.

FINIS.